

Ray Gelato: “You’ve gotta have personality”

17 januari 2009 | *Afgelopen weekend organiseerde Radio Modern voor het eerste een heuse weekender. Ray Gelato and His Giants verzorgden de muziek, na afloop werden er plaatjes gedraaid door niemand minder dan Ad's Crazy Record Hop. Dat Radio Modern aan de rand wereldheerschappij staat valt niet langer te ontkennen: beide dagen was de Handelsbeurs in Gent volkomen uitverkocht. Uw verslaggeefster was door een verloren knalpot ternauwernood terplaatse om daar -voor de lindyhoppers onder u- zelfs bekende gezichten uit Nederland aan te treffen, getuige de foto bij het artikel dat bij lokale krant [De Gentenaar](#) verscheen.*

Vlak voor het optreden komt Ray Gelato met een fotografe in zijn kielzog de kleedkamer binnen om gefotografeerd te worden terwijl hij zijn das strikt. Here's a guy who knows what he's doing: zijn das is een exacte match met zijn *pochette*. En hij heeft er zin: “It's been a long time since I played for dancers. I don't especially miss it, but it's a nice change.” In niet minder dan 170 optredens per jaar bedient hij heel Europa met zijn verschijning en zeer prettige stemgeluid. Om maar wat te noemen: hij is een graag geziene gast bij Jools Holland, speelde herhaalde malen voor het publiek van London's meest beroemde nachtclub Ronnie Scott's, had gastoptredens op het witte scherm, in een Levi's reclame en opende Robbie Williams' “Swing When You're Winning” concert.

Het is dus niet voor niets dat de organisatie van Radio Modern een beetje trots is op zijn komst naar Gent: het is twaalf jaar geleden dat hij voor het laatste in België was. Met de constante hoeveelheid optredens per jaar merkt hij niet direct iets van de opleving in ouderwetse dansmuziek. Eerder, in de jaren negentig, was er ook zo'n opleving die bands als The Brian Setzer Orchestra en Big Bad Voodoo Daddy voortbracht. Een trend die hij glansrijk overleefde en ook nu weer verwacht hij niet -want zo gaat dat met van die heroplevingen- dat de bezoekersaantallen zullen teruglopen wanneer de aandacht opnieuw afneemt.

Dat Ray Gelato *hot* is, bewijst niet alleen met zijn overvolle agenda, maar ook -en vooral- de uitwerking die hij op het publiek heeft. Relaxed, goed gekleed, zeker van zijn zaak en vol lof over de fantastische muzikanten die hij bij zich heeft. Hij heeft een bovendien een nieuwe CD en een kookboek uitgebracht; koken, zingen, saxofoon spelen, hij draait er zijn hand niet voor om. Voor één bezoeker ging er een droom in vervulling. Met open mond staat hij voor het podium terwijl hij vertelt: “Ik koop al sinds '92 zijn CD's, en ik zie hem nu pas voor het eerst live. Dit is voor mij alsof ik de Rolling Stones voor het eerst zie.” Het lijkt erop dat hij niet de enige is deze avond: al bij het derde nummer staat de zaal compleet op zijn kop.

Gelato kan gerust stellen dat hij na 25 jaar in het vak zijn eigen publiek gevonden heeft: “an audience that pays to sit down, lounge and see me perform.” Daarmee verklaard hij meteen zijn eigen succes. “I attract a very diverse audience: young, old, jazzlovers, rockabilly. To be really succesfull, it's not enough just to be a good singer. You've got to have good musicians, original arrangement and you've gotta have personality.” Dat hij dat volop bezit bewijst hij wanneer hij op het podium staat. Met een gemak en een overtuiging bespeelt hij het publiek en dirigeert hij zijn band van het ene naar het andere nummer. De dansvloer is nauwelijks te zien, zo druk is het er. Zelfs na ruim twee uur spelen schreeuwt het publiek om meer. Toch richt hij zich niet specifiek op dansers “I don't particularly want to be known as a dance band. But when I get a call and I like the sound of it, I'll do it”.

Zelf zegt hij dat hij pas nu, na twintig jaar keihard werken en imiteren, zijn eigen stem heeft gevonden. Het is onder andere om die reden dat zijn nieuwe album is opgedragen aan alle groten uit de dixieland, swing en bebop vóór hem. Doordat hij eigen arrangementen maakt,

is de muziek van deze tijd en raagt het een echt Gelato stempel, maar dat doet geenszins af aan de kwaliteit die de nummers op zich al bezaten. Zelf schreef hij ook een aantal nummers, waarvan 'A Little More To Love' absoluut mijn favoriet is. Hij nummer is 'tongue-in-cheek' en ligt in de lijn van de muziek en gedurfde teksten van Cole Porter. De instrumenten zijn perfect op elkaar afgestemd, met een kleine hoofdrol voor de blazerssectie.

Toevalligerwijs las ik in de krant een recensie over een CD met nooit eerder uitgegeven live opnames van het concert dat saxofonist Gerry Mulligan in 1956 in het Amsterdamse concertgebouw gaf. (Fotograaf Ed van der Elsen was ongetwijfeld ook van de partij; hij sliette daar altijd rond op zoek naar momenten om te vereeuwigen voor wat later zijn boek JAZZ zou worden.) Recensent Frans van Leeuwen schrijft: "Wat bij beluisteren van deze [...] opnames het meeste opvalt, is dat Mulligans muziek, destijds beschouwd als ultramodern, meer aansluit op de swingmuziek van bijvoorbeeld Count Basie van twintig jaar eerder dan op de bebop uit zijn eigen tijd. Het verklaart zijn succes ook tijdens de decennia daarna: harmonisch was hij volop bij de tijd maar melodisch klonk Mulligan degelijk ouderwets." Je zou die laatste opmerking als negatief kunnen bestempelen, maar dat is hij niet. Het is een prettig soort constatering voor muziek die, ondanks dat ze afkomstig is uit een ander tijdperk, nog steeds staat als een huis. Diezelfde kwaliteit heeft de muziek van Ray Gelato, die met eigen arrangementen de muziek uit die tijd nieuw leven inblaast. Zijn nieuwste album is dan ook strak opgenomen, maar niet te gelikt. "Even the great ones like Cab Calloway and Louis Prima didn't get it right the first time. But you can hear their pleasure while recording." Die oprechtheid is volgens Gelato een belangrijk ingrediënt voor een goed album.

Toch mist deze CD -zo niet elke CD- de spanning van het live optreden. Maarja, niet elke recente wordt dan ook in de ogen gekeken terwijl Ray Gelato zingt "You with the stars in your eyes".

CD jazz/swing - Ray Gelato - Ray Gelato Salutes the Great Entertainers - Double Scoop Records 2008

(In twee afzonderlijke delen gepubliceerd op www.radiomodern.be en www.boppinaround.nl)